

HRVATSKI SABOR

**Klub zastupnika
Hrvatskih laburista – Stranke rada**

U Zagrebu, 22. siječnja 2014.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Amandman na Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o tržištu električne energije, P.Z. br. 577

Temeljem članka 196. st. 2. Poslovnika Hrvatskoga sabora podnosimo amandman na **Konačni prijedlog zakona o izmjenama Zakona o tržištu električne energije, P.Z. br. 577:**

A M A N D M A N

Na članak 1.

Članak 1. mijenja se i glasi:

„ U Zakonu o tržištu električne energije (Narodne novine, broj 22/2013), u članku 65. stavak 3. mijenja se i glasi:

„(3) Ministarstvo je dužno planirati i osigurati sredstva za plaćanje isporučene električne energije ugroženom kupcu, odnosno plaćati električnu energiju opskrbljivaču u okviru univerzalne usluge u slučaju kada ugroženi kupac ne plaća opskrbljivaču električne energije u okviru univerzalne usluge.“

Dodaje se novi stavak 4. koji glasi:

„(4) Vlada Republike Hrvatske će u roku od 15 dana od stupanja na snagu ovog Zakona donijeti uredbu kojom će propisati kriterije za utvrđivanje „energetskog siromaštva“, odnosno definirati kategorije ugroženih kupaca električne energije.“

Dosadašnji stavak 4. postaje stavak 5.“

Obrazloženje:

Budući da Vladin prijedlog ne predviđa tko bi trebao preuzeti obvezu koju je sukladno članku 65. stavku 3. do sada imalo nadležno tijelo za socijalnu skrb (plaćanje troškova električne energije ugroženim kupcima), može se zaključiti da je **opskrbljivač** dužan planirati i osigurati sredstva za plaćanje isporučene električne energije ugroženom kupcu. Ako je tako, to je neprihvatljivo jer vođenje socijalne politike preko trgovačkog društva opskrbljivača (određenog člankom 5. stavak 5. ovog Zakona) nije suglasno Zakonu o trgovačkim društvima i pravnoj stečevini EU (Treći paket energetske propisa EU). Zato je potrebno na predloženi način definirati tko umjesto nadležnog tijela za socijalnu skrb u okviru univerzalne usluge za ugroženog kupca plaća električnu energiju opskrbljivaču. Predlaže se da to bude nadležno Ministarstvo gospodarstva, koje je dužno planirati i osigurati potrebna sredstva u okviru državnog proračuna.

Nadalje, ugradnjom **Direktive 2009/72/EC Europskog Parlamenta i Vijeća od 13. srpnja 2009. o zajedničkim pravilima za unutarnje tržište električne energije i opoziv Direktive 2003/54/EC** u Zakon o tržištu električne energije (NN 22/13, a stupio na snagu 02.03.2013.), Republika Hrvatska obvezala se propisati i primijeniti mjere za zaštitu osjetljivih kupaca propisivanjem kriterija tzv. „energetskog siromaštva“. Prema spomenutoj Direktivi, država članica EU dužna je osigurati ugroženim kupcima energije povlastice u sustavu socijalne sigurnosti, kako bi osigurale neophodnu opskrbu osjetljivih kupaca električnom energijom ili potporu unapređenju energetske učinkovitosti i riješile pitanje energetskog siromaštva. Obveza Republike Hrvatske da donese uredbu kojom bi definirala kriterije i način ostvarivanja ovog prava za najsiromašnije građane (zabranu isključenja energenata u zimskim mjesecima, podmirenje dijela troškova električne energije, plina i grijanja od strane države članice) izričito je propisana čl. 39. i 54. Zakona o energiji (NN 120/12), u koji je također ugrađena spomenuta Direktiva. **Vladin rok za donošenje uredbe kojom se definira „energetsko siromaštvo“ bilo je 6 mjeseci od stupanja na snagu Zakona o energiji, točnije do 08.05.2013. godine.** Vlada Republike Hrvatske ne samo što nije donijela uredbu na koju ju obvezuje predmetna Direktiva, već iz Zakona o tržištu električne energije briše i odredbu kojom se Ministarstvo socijalne politike i mladih obvezuje izvršavati obveze na koje ga obvezuje europska pravna stečevina. Ovakvim postupcima Vlada Republike Hrvatske izlaže se mogućim sankcijama, iz kog razloga predlažemo rješenje da se i ovim Zakonom Vlada RH obveže na što hitnije donošenje uredbe o energetskom siromaštvu.

Predsjednik

Dragutin Lesar